

העולם הזה

לולהיט וללהיט

מאחורי הזוהר והפירסומה של להקת-נשים מכורסמת מסתתרת אמת עגומה:

הבנות דפוקות חמיד

מצב מחפיר שורר, מזה זמן רב, בעולם הפיומונים. אין מספיק להקות-קצב של נשים. כל הובב קצב טירון יודע שלהקת הסופריסט היא להקת-קצב הנשית המפורסמת היחידה בעולם. מישהו יכול אולי להוסיף אליה את להקת הוואנדלס של מאר טה ואולי את בובות הנייר. אבל זה הכל. אם חשב מישהו מכם שאין להקות-נשיות משום שקשה להשיג נערות היודעות לשיר

להקת „פעילות הלב” - כפי שצולמה השבוע בתל-אביב

עולם השעשועים זמן רב מדי, ואני יודעת שהאכזבות בו רבות מרגעי האושר.

כל מה שיכולות לתת

לוי כצמרת פירושו פירסומה, עבודה יום ולילה, לעמוד 24 שעות בחלון הראשה של טורי הרבילות, חוסר חיים פרטיים. לא. אני מתרת על זה. מר טב לי להופיע במרדכי-לילה, ולבודר את אלה שרוצים לשמוע אותנו — מאשר לחי תר כליל על החיים הפרטיים שלי.

„בארץ מצאתי קהל שלא מצאתי בשום מקום אחר באירופה. אני לא מבינה את השפה, אבל ניספיק להסתכל על פניהם של הצופים בנו, כדי להרגיש שהם מוכנים לי קבל — כל מה שאנחנו יכולות לתת...”

שים חושבים שחיה של בחורה בלהקת קצב — הם חיים מלאי זוהר. היפך הגי מור הוא הנכון. במקום להתייחס אלינו כאל נשים, לעזור לנו, ולתת לנו את כל הזכויות שגברים צריכים לתת לנשים — מנצלים את העובדה שאנו חלשות יותר, ודופקים אותנו...

„מה שמנחם אותנו זה שלפעמים אנו מגיעות לידי אמרגן. שמתייחס אלינו בצורה המשכיחה את כל הצרות שהיו לנו עם ה־אחרים. אמרגן כזה היה לנו בפראנקפורט, לפני שבאנו לכאן, וכזה הוא גם קובה, האמרגן שלנו בארץ. הוא מתייחס אלינו כאילו היינו הילדות שלו...”

מהי שאיפתה הגדולה ביותר של גיני? אפשר היה להניח שתאמר: להצליח במיץ עדי הפיומונים. וזה יהיה סיבעי בהחלט. אבל גיני טוענת בדיוק ההיפך: „אינני חולמת על הלהיט בצמרת. אני מכירה את

ולגן ברמה מתקבלת על הדעת — הוא סיפק בכך רק חצי תשובה. האמת המרה יותר התבררה השבוע, כשלישראל הגיעה אי חת מארבע הלהקות הנשיות של בריטניה. בעולם הפיומונים דופקים את הבנות. מנצלים את חולשתן הפיזית, ואת אייכול־תן להשיב מהן כנגד מנה. מלחמתן היומ־יומית של נערות-הקצב — קשה הרבה יותר מזו של הנערים.” כך טוענת גיני הולפורד (23), מנהיגת להקת פעילות הלב, העורכת בימים אלה סיבוב הופעות בישראל, יחד עם להקת השווים.

התמוטטות עצבים

במשך שבע שנים עבדה גיני כדי להקים את הלהקה. „פירסומתי מודעה בשבועוני הפיומונים באנגליה, וביקשתי נצי רות המנגנות על גיטרות, אורגן ותופים. ההיענות לא היתה גדולה ביותר, משום שפשוט אין מספיק נערות צעירות הנמשכות לגינה על כלים קצביים. „הראשונה שהגיעה אלי היתה הדה בארנס, המנגנת על סאכסופון ואורגן. היא באה מסקוטלנד, ונשארה איתי משך כל השנים. שאר הבנות הנמצאות בהרכב הנה — קארול גקסון, גיטרה באס וגיטרה ביילי, תופים — מנגנות איתנו רק משך השנה האחרונה. לאחר שהקודמות פרשו...”

אם יש מישהו המסוגל לדבר על תנאי־העבודה הקשים העומדים בפני להקת נערות, לעומת להקות נערים — הרי זו גיני. משום שלפני שהקמה את הלהקה, נמנתה על כמה וכמה להקות-קצב גבריות, כשהיא שרה בלבד. יותר מאוחר דבק בה חיידק הנגינה, והיא למדה בעצמה לנגן על גיטרה. „מובן שקודם כל עצם המאמץ הפיזי ה־כרוך בהופעות, מכביד על בנות יותר מאשר על בנים,” מסבירה גיני. „לא פעם אנו צריכות לכתוב לכדור את הצידוד הכבד. את ההיכרה ואת הכלים. אבל מה שהכי מרגיז — זה שיש אני

מי זה?

הלהקה החדשה של פעילות הלב, גיני הולפורד, קארול גקסון, גיטרה באס וגיטרה ביילי, תופים — מנגנות איתנו רק משך השנה האחרונה. לאחר שהקודמות פרשו...

...ירידה לצורך עלייה

השבוע נודע סופית על התפרקותה של להקת הפנים הקסנות. עיוזי פוקס, שהיה לאחרונה זמר להקת הכוכבים החדשים, שזכתה בפרס ראשון בפסטיבאל הזמר של העולם הזה — עובר להיות זמר להקת הסגנונות, שזכתה בפרס הרביעי. עיוזי ועמיתיו החדשים משוכנעים שזו ירידה לצורך עלייה. • אילי מישהו יגלה לעלמה גור, בעלת הטור בין המצלמה והמסך בדיעות אחרונות, כי „כוכב התקליטים, זמר הפופ, מייק יגר”, הוא מנהיג להקת האבנים המתנגלות, ושמו **מייק ג'אגרי**. • חידוש מעניין בנוף עולם הפיומונים הישראלי: כל יום רביעי בערב מציג עורך מיצער הפיומונים הלועזי של גלי צה"ל, **אבנר רזונבליד**, מיבחר פיומונים חדשים, במועדון מינימנדיס בתל-אביב. מטרת הערב: לבדוק את סיכויי הצלחתם בארץ של פיומונים שטרם נכנסו למיצער. • שבועון הטלביזיה 8 בערב מתיימר להביא לקוראיו את סיפור חייה של **מרי הופקינג**, ואינו מזכיר אף במילה אחת פרטים כמו — כיצד התגלתה, עליידי מה, והקשר בינה לבין החיפושיות. • בעוד שתי חברות תקליטים ישראליות, א.א.א.י. והדארצי, נאבקות על אוהדי להקת השווים בארץ, כשבידי כל חברה זכוין להוצאת תקליט אחר של הלהקה — הוציאה הלהקה באנגליה פיומון חדש, הנקרא בתרגום חופשי בהחלט מייקל ועץ הסנדל. • לא ידוע מי הבטיח להביא את **תוב ג'ונס** לישראל, אבל מה שבטוח הוא שבינתיים אין לו כל תוכניות לבקר אותנו. • מי שכן יבוא לסידרת הופעות לקראת חג הפסח — הוא הזמר הצרפתי **כריסטוף**. • אמרגן ידוע טוען שיש לו כבר הסכם להביא את **לולו**, אבל עד שלא נראה אותה בלוד — לא נאמין.